

נשים וגברים

2011 - 1990

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
Central Bureau of Statistics
دائرة الإحصاء المركزية

תוכן העניינים

א.	תכונות דמוגרפיות	3
ב.	במשפחה	5
ג.	בראות	7
ד.	חינוך והשכלה	9
ה.	עבודה	11
ו.	הכנסות שכירים	14
ז.	רווחה	16
ח.	פשיעה	16
ט.	נהיגה	17
י.	שימוש במחשב	18
יא.	עצמה	18

א. תכונות דמוגרפיות

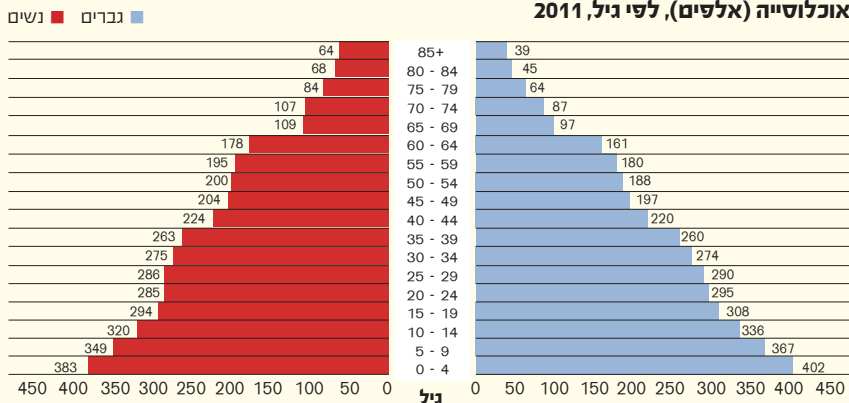
יחס המינים

- בסוף 2011 חיו בישראל 3,961,800 נשים (50.6%) ו-3,874,800 גברים, כלומר 98 גברים ל-100 נשים.
- באופן אוניברסאלי, בין היתונקות הנולדים ישנם יותר בנים מבנות (105 בנים ל-100 בנות), אולם שיעורי התמותה הגבוהים יותר בקרב הבנים, בכל הגילים, גורמים להצטמצמות הפער עם העלייה בגיל, ולהתהפכותו. בישראל ההיפוך חל סביב גיל 35. בהדרגה גדל הרוב המספרי של נשים, והוא מואץ בגילים המבוגרים. כך, בגיל 65 ישנם בישראל 90 גברים ל-100 נשים ובגיל 80 - 72 גברים ל-100 נשים.

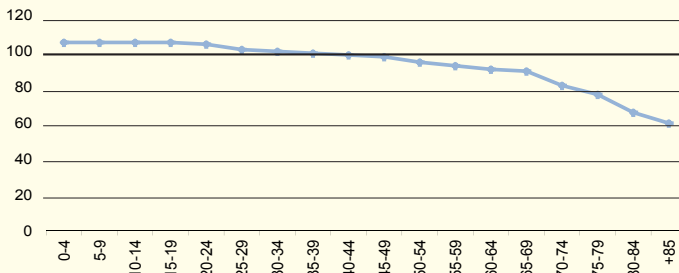
הזדקנות האוכלוסייה

- אחד התהליכים הדמוגרפיים הבולטים במדינות המערב בעשורים האחרונים הוא הזדקנות אוכלוסיותיהן - גידול בחלקם של הקשישים - כתוצאה מהירידה בפריון

א-1. אוכלוסייה (אלפים), לפי גיל, 2011

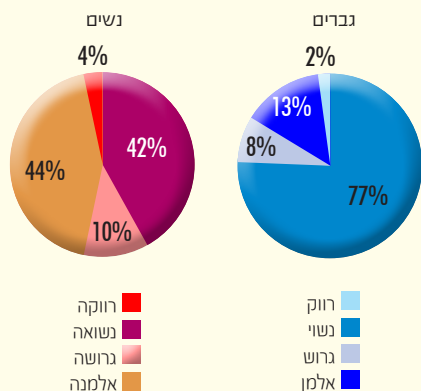
א-2. מספר גברים ל-100 נשים, לפי גיל, 2011

- רוב של נשים באוכלוסייה אופייני למדינות המערב. במדינות אירופה יחס המינים הממוצע הוא 93 גברים ל-100 נשים. בישראל יחס המינים מאוזן יותר בעיקר כתוצאה מהרכב הגילים הצעיר יותר בה, הנובע מהפריון הגבוה בה, בצירוף עם העובדה כי בקרב הילדים ישנו רוב של בנים.
- במספר מדינות יחס המינים בלתי מאוזן באופן חריג. כך, במדינות מזרח אירופה קיים עודף ניכר של נשים. תמותה

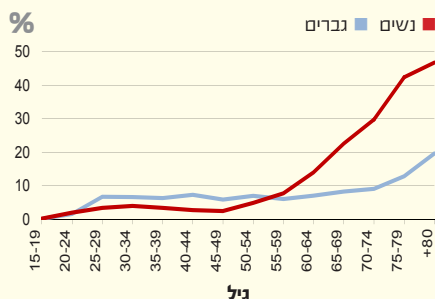
- והצטמצמות חלקם של הילדים באוכלוסייה. תהליך זה מהיר יותר באוכלוסיות הנשים, בשל תוחלת החיים הגבוהה יותר שלהן בהשוואה לגברים. כך למשל, בגרמניה ובאיטליה נשים בנות 65 ומעלה מהוות 23% מכלל אוכלוסיית הנשים, ואילו הגברים בגילים אלו מהווים 18% מאוכלוסיית הגברים (ב-27 מדינות האיחוד האירופי השיעורים הממוצעים הם 19% ו-14%, בהתאמה).
- לתהליך ההזדקנות משמעות מגדרית, מכיוון שבגילי

א-4. בני 65 ומעלה, לפי מצב משפחתי, אחוזים, 2010

- כתוצאה מההיקף הגדול של אלמנות בקרב נשים בנות 65 ומעלה גדול בקרב קבוצה זו גם היקף המגורים לבד. בשנת 2011 חיו בגפן 140 אלף נשים, לעומת 38 אלף גברים (35% ו-12%, בהתאמה מהשייכים לקבוצת הגיל וגרים במשקי בית). בגיל 80 ומעלה, כמחצית מהנשים חיו בגפן. בגילים הצעירים יותר ממדי המגורים לבד נמוכים במידה רבה, והם שכיחים יותר בקרב גברים מאשר בקרב נשים.

א-5. מגורים לבד, לפי גיל, אחוזים, 2011

דתיות

- באוכלוסייה היהודית אין כמעט הבדלים בין מידת הדתיות של גברים ונשים. בשנת 2011, כ-43% מבני שני המינים בגילים 20 ומעלה הגדירו את עצמם כחילונים, כ-38% - כמסורתיים, כ-10% - כדתיים וכ-9% - כחרדים. באוכלוסייה הלא-יהודית ההבדלים בין המינים גדולים - 55% מהנשים הגדירו את עצמן כדתיות ועוד 10% כדתיות מאוד, לעומת 45% ו-5%, בהתאמה, בקרב הגברים.

הזקנה נשים צריכות להתמודד עם בעיות חברתיות וכלכליות שונות מורכבות יותר מאלו של הגברים - גילן הממוצע של הנשים גבוה יותר ולכן משמעויות רפואיות וחברתיות, שיעור האלמנות בקרבן גבוה יותר, שיעור מקבלות פנסיה מעבודה נמוך יותר, שיעור הנשים הגרות לבד גבוה יותר ועוד.

- בשל רמת הפריון הגבוהה בארץ במידה רבה מזו שבמדינות המערב, אוכלוסיית ישראל צעירה בהשוואה לאוכלוסייה במדינות אלו ותהליך הזדקנותה איטי יותר (האיטי ביותר במערב). בעתיד צפוי תהליך ההזדקנות בישראל להיות מהיר יותר. חלקן של הנשים בנות 65 ומעלה בכלל אוכלוסיית הנשים עלה מ-10.1% ב-1990 ל-11.5% ב-2011, והוא צפוי להגיע ל-16.1% ב-2035 (תחזית של נידול בינוני); בקרב הגברים השיעורים המקבילים הם 8.2%, 9.0% ו-13.1%.
- היקף ההזדקנות באוכלוסייה היהודית גדול מזה שבאוכלוסייה הערבית, בעיקר בשל הפריון הנמוך יותר של האוכלוסייה היהודית. אחוז בני 65 ומעלה באוכלוסייה היהודית (10.4% מהגברים ו-13.2% מהנשים) גבוה פי שלושה מזה שבאוכלוסייה הערבית (3.7% ו-4.4%, בהתאמה). בעתיד צפויה האצה בתהליך ההזדקנות באוכלוסייה הערבית כתוצאה מהירידה בפריון בקרבה בשנים האחרונות. ב-2035 צפוי אחוז בני 65 ומעלה בקרב הגברים היהודים להגיע ל-14.4%, בקרב הגברים הערבים - ל-8.1%, בקרב הנשים היהודיות - ל-17.6% ובקרב הנשים הערביות - ל-9.8%.

א-3. אחוז בני 65 ומעלה, לפי קבוצת אוכלוסייה, 1990, 2011 ותחזית ל-2035

	סה"כ		יהודים		ערבים	
	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים
1990	8.2	10.1	9.4	11.6	2.8	3.4
2011	9.0	11.5	10.4	13.2	3.7	4.4
2035	13.1	16.1	14.4	17.6	8.1	9.8

- בתהליך ההזדקנות, גדל חלקם של בני 75 ומעלה מכלל בני 65 ומעלה. בין 1990 ל-2011 עלה חלקן של הנשים בנות 75 ומעלה מכלל הנשים בנות 65 ומעלה מ-32% ל-47%, וחלקם של הגברים עלה מ-29% ל-43%, בהתאמה.
- היבט מגדרי מרכזי של תהליך ההזדקנות קשור לממדי ההתאכלמות, השונים בין גברים לנשים. מכיוון שתוחלת החיים של נשים גבוהה יותר מזו של גברים ומכיוון שנשים נישאות בדרך כלל לגברים מבוגרים מהן, 44% מהנשים בגילים 65 ומעלה הן אלמנות, לעומת 13% מהגברים.

ב. במשפחה

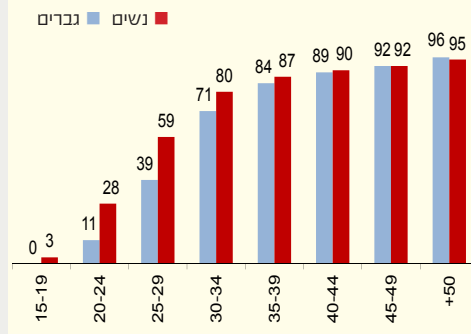
קוהביטציה (מגורי יחד של בני זוג שאינם נשואים זה לזה)

- ממדי הקוהביטציה בישראל נמוכים בהשוואה למדינות המערב. לעומת 11% מהזוגות החיים בקוהביטציה בארה"ב, 20% בהולנד ו-23% בדנמרק, השיעור בישראל הוא כ-5% (כ-73,000 זוגות ב-2011). עם זאת, נצפתה עלייה בשיעור מכ-3% ב-2001.
- השיעור המרבי של חיים בקוהביטציה הוא בגילים 20-29 - כ-14% מהגברים וכ-10% מהנשים בגילים אלו החיים עם בן/בת זוג חיים בקוהביטציה.
- כ-62% מהאנשים החיים בקוהביטציה, הן גברים והן נשים, הם רווקים/ות ו-32% הם גרושים/ות.
- תופעת הקוהביטציה שכיחה יותר בקרב זוגות יהודים, צעירים ומשכילים. מכלל הזוגות החיים בקוהביטציה, 94% הם יהודים לעומת 80% יהודים בקרב הזוגות הנשואים. ל-14% מהזוגות היהודים החיים בקוהביטציה (שבהם האישה צעירה מגיל 35) יש ילדים במשק הבית לעומת 80% מהזוגות היהודים הנשואים.
- נשים בנות 20-34 מהוות 51% מהנשים החיות בקוהביטציה, לעומת 27% מהנשים הנשואות; גברים בני 25-39 מהווים 62% מהגברים החיים בקוהביטציה לעומת 42% מהגברים הנשואים. גברים בעלי תואר אקדמי מהווים 41% מהגברים החיים בקוהביטציה לעומת 28% מהגברים הנשואים (48% ו-32%, בהתאמה, בקרב נשים).

נישואין

- בהתאמה עם העובדה ששיעור הקוהביטציה בישראל נמוך, הנישואין בה כמעט אוניברסליים. 87% מכלל הנשים בנות 35-39 ו-84% מכלל הגברים בגילים אלו התחתנו לפחות פעם אחת.

כ-1. אחוז בני 15 ומעלה שהתחתנו לפחות פעם אחת, לפי גיל, 2010

- גיל הנישואין בישראל נמוך מזה שבמדינות המערב. בהשוואה לגרמניה, לדוגמה, גיל הנישואים לראשונה (חתנים וכלות) בישראל נמוך ביותר מ-5 שנים. חלקית לפחות, הבדל זה נובע מההבדלים בשייכות הקוהביטציה. אנשים שנישאים לאחר שחיו בקוהביטציה, נישאים בגיל מבוגר יותר בממוצע מאלו שלא חיו לפני כן בצורת קשר זו.

- בעשורים האחרונים עולה גיל הנישואין בישראל, וזאת בעיקר בעקבות הגידול בשיעור הגברים והנשים הפונים ללימודים גבוהים ובשיעור הנשים היוצאות לעבודה. בין 1990 ל-2010 עלה גיל הנישואין החציוני של חתנים יהודים בנישואין ראשונים ב-1.6 שנים, עלייה גדולה יותר מאשר בקרב החתנים המוסלמים ונמוכה יותר בהשוואה לחתנים הנוצרים. העלייה בקרב הכלות היהודיות הייתה ב-2.3 שנים - יותר מאשר בקרב הכלות המוסלמיות והנוצריות. עלייה גדולה במיוחד - של כ-3 שנים - חלה באוכלוסייה הדרוזית, הן בקרב החתנים והן בקרב הכלות.

כ-2. גיל חציוני בנישואין ראשונים, לפי דת, 2010, 1990

	1990	2010	גידול
חתנים			
סה"כ	..	27.3	..
יהודים	26.0	27.6	1.6
מוסלמים	24.4	25.8	1.4
נוצרים	27.5	29.3	1.8
דרוזים	24.1	27.1	3.0
כלות			
סה"כ	..	24.3	..
יהודים	23.2	25.5	2.3
מוסלמים	20.0	20.6	0.6
נוצרים	22.5	24.5	2.0
דרוזים	19.1	22.0	2.9

.. לא חושב עבור 1990

- כתוצאה מהעלייה בגיל הנישואין, גדל שיעור הרווקות בגילים הצעירים, תופעה שלה השלכות כלכליות וחברתיות רבות, כגון על דפוסי מגורים וצריכה. אחוז הגברים הרווקים בני 25-29 עלה מ-42% בשנת 1990 ל-61% בשנת 2010 ואחוז הנשים הרווקות בגילים אלו כמעט הוכפל - מ-22% ל-41%, בהתאמה.

גירושין

- היקף הגירושין בישראל גדל. מבין הזוגות היהודים שנישאו בישראל בשנים 1968-1971, 8% התגרשו אחרי 10 שנות נישואין; מבין אלו שנישאו ב-1998-2000 השיעור כמעט כפול (15%).

- הגיל שבו נשים יולדות עולה, בין השאר בעקבות העלייה בגיל הנישואין. ב-1990 היה הגיל הממוצע של היולדות 28.1 וב-2011 - 30.1. ב-1990 היו 4,229 לידות חי של נשים שגילן נמוך מ-20 (4% מכלל הלידות) וב-2011 - 3,662 לידות כאלה (2%). ב-1990 היו 2,460 לידות של נשים בגילים 40 ומעלה (2%) וב-2011 - 6,877 (4%).
- שיעורי הפריון (לידות ל-1,000 נשים) של נשים בגילים 29-15 ירדו מאז תחילת שנות ה-90 ואילו בקרב נשים בגילים המבוגרים יותר הם עלו. לדוגמה, השיעור בגילים 20-24 ירד מ-142 בשנת 1990 ל-107 בשנת 2011, ואילו השיעור בגילים 40-44 עלה מ-18 ל-27, בהתאמה.
- שיעור הלידות של נערות שגילן מתחת ל-20 בישראל - 13 לידות לאלף נערות בגילים אלו - דומה לזה שבבלגיה, ספרד, קנדה ואוסטרליה וגבוה מזה שבהולנד, שוודיה, יפן, איטליה, שווייץ, צרפת, גרמניה ושוודיה (5-8 לידות לאלף נערות). שיעור גבוה מאוד של לידות של נערות נמצא בארה"ב (41), בניו זילנד (31) ובממלכה המאוחדת (30).
- לגיל האם בלידה משמעות רבה לגבי בריאות התינוק. כך, שיעור לידות המת לילדות שגילן בלידה נמוך מ-20 או גבוה מ-40 הוא 8.7 לאלף לידות חי ומת - שיעור כפול בהשוואה לילדות בנות 20-29.

לידות לנשים יהודיות רווקות

- בראשית שנות ה-90 היו 19 לידות חי של נשים יהודיות רווקות בגילים 30-34 לכל 1,000 נשים יהודיות רווקות בגילים אלו; בשנת 2010 הגיע השיעור ל-30. בקרב נשים בגילים 35-39 עלה השיעור מ-24 ל-55, בהתאמה, ובקרב נשים בגילים 40 ומעלה הוא עלה מ-13 ל-27, בהתאמה.

פריון לפי דתיות

- ל-41% מיהודים החרדים ול-17% מהדתים בגילים 49-20 נולדו 5 ילדים או יותר, לעומת 4% מהמסורתיים ו-2% מהלא-דתיים; בקרב הלא-יהודים בגילים אלו ל-33% מהדתיים נולדו 5 ילדים או יותר, לעומת 12% מהלא-דתיים.

- בשנת 2011 היו בישראל כ-166 אלף לידות חי - עלייה של 61% מ-1990 (103 אלף).
- לאחר ירידה בשיעור הפריון הכולל (מספר הילדים הממוצע שאישה צפויה ללדת במהלך חייה) מכ-3.9 בראשית שנות ה-1960 ל-3.1 בראשית שנות ה-1980, התייצב הפריון מאז ברמה של 2.9-3.1 (ב-2011 הוא עמד על 3.0). שיעור זה כמעט כפול מהשיעור הממוצע במדינות האיחוד האירופי (1.6).

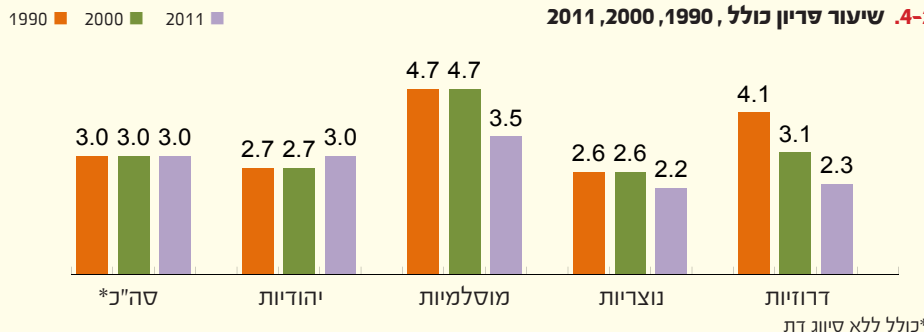
ב-3. שיעור פריון כולל, מדינות נבחרות, 2011

מקור: Human Development Report 2011, לוח 4

- מתחילת שנות ה-90 חלו התפתחויות מנוגדות בפריון של הנשים היהודיות והערביות. בשעה שפריון של הנשים היהודיות עלה במקצת בתקופה זאת, ירד פריון של הנשים הערביות באופן תלול.

ב-4. שיעור פריון כולל, 2011, 2000, 1990

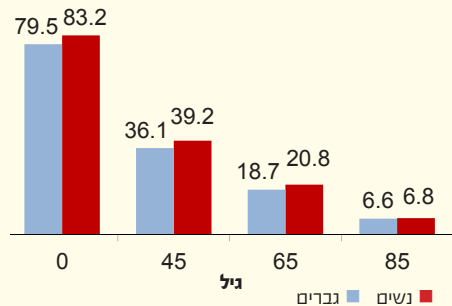
ב-2010) מדורגות במקום השמיני בין מדינות ה-OECD
- עלייה מהמקום ה-16 בשנת 2000.

סיבות מוות

• בארבעת העשורים האחרונים חלה בישראל ירידה בשיעורי התמותה ממחלות לב, בדומה לירידה הנצפית בעולם המערבי. הירידה התרחשה הן בקרב גברים והן בקרב נשים; בקרב הנשים היא הייתה מעט מהירה יותר ולכן גדל הפער המגדרי בתמותה ממחלות לב. בשיעורי התמותה מסרטן חלו תנודות; החל מסוף שנות ה-90 המגמה היא של ירידה קלה. גם הירידה בשיעורי התמותה מסרטן גדולה מעט יותר בקרב נשים.

• בשנת 2011 הייתה תוחלת החיים של הגברים בישראל 80.0 ושל הנשים 83.6 שנים. תוחלת חיים מחושבת על בסיס שיעורי התמותה בגילים השונים, ומבטאת את מספר שנות החיים שאדם צפוי לחיות, בהנחה ששיעורי התמותה בגילים השונים יהיו קיימים בשנת לידתו לא ישתנו. מאחר ששיעורי התמותה של גברים, בכל הגילים, גבוהים מאלו של נשים, תוחלת החיים של גברים נמוכה מזו של נשים.

ג-1. תוחלת חיים בגילים נבחרים, ממוצע 2011-2007

• בין 1990 ל-2011 עלתה תוחלת החיים של גברים ונשים כמעט באותה מידה (מעט יותר מ-5 שנים). העלייה בתוחלת החיים של הנשים היהודיות והערביות הייתה זהה (5 שנים) ואילו העלייה בתוחלת החיים של הגברים היהודים (5.4 שנים) הייתה גדולה במידה רבה מהעלייה בתוחלת החיים של הגברים הערבים (3.2 שנים).

ג-2. תוחלת חיים, 1990, 2009

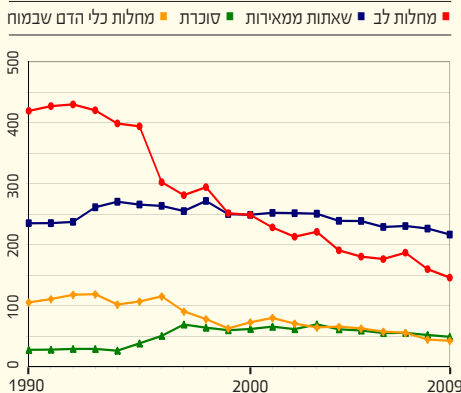
	סה"כ*		יהודים		ערבים	
	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים
1990	74.9	78.4	75.3	78.9	73.3	75.9
2011	80.0	83.6	80.7	83.9	76.5	80.9
גידול מ-1990	5.1	5.2	5.4	5.0	3.2	5.0

* כולל אחרים

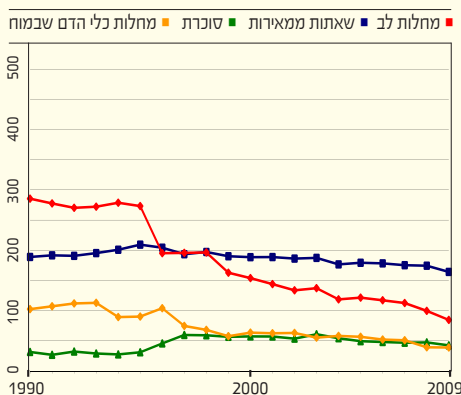
• בהשוואה בין-לאומית של תוחלת חיים בלידה הגיעו הגברים בישראל, בפעם הראשונה בשנת 2010 (79.7 שנים), למקום השני בין מדינות ה-OECD, אחרי הגברים בשווייץ, המובילה (80.3 שנים) - עלייה מהמקום השישי בשנת 2000. הנשים הישראליות (תוחלת חיים של 83.6

ג-3. שיעורי פטירה מסיבות נבחרות (שיעורים מתוקנים לפי גיל ל-100,000 תושבים), 1990-2009

א. גברים

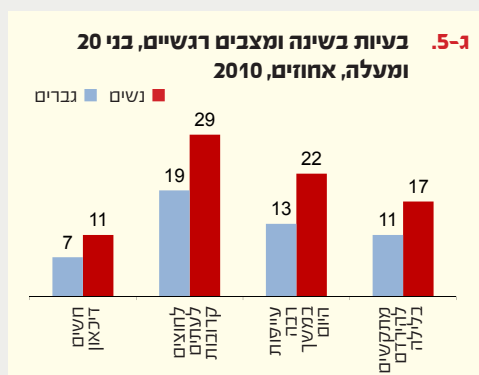
ב. נשים

ובדנמרק שבהן השיעורים בקרב גברים ונשים זהים או קרובים מאוד. בישראל הפער המגדרי בשיעורי העישון גדול יחסית לממוצע ה-OECD. הפער המגדרי המרבי בשיעור העישון הוא בקוראה (41% בקרב גברים לעומת 5% בקרב נשים), ואחריו - בטורקיה (39% ו-12%, בהתאמה) וביפן (32% ו-8%, בהתאמה).

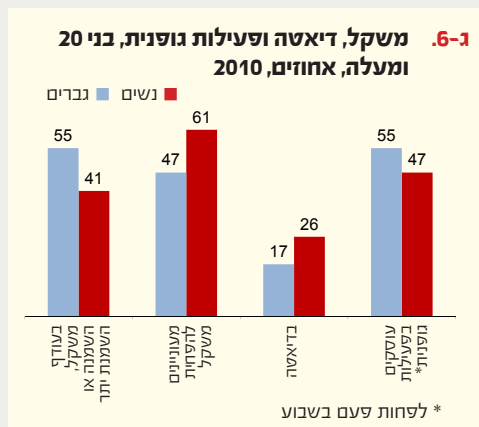
הערכת מצב הבריאות (בני 20 ומעלה)

- 16% מהגברים ו-21% מהנשים בגילים 20 ומעלה מעריכים כי מצב בריאותם לא טוב.

עודף משקל ודיאטה (בני 20 ומעלה)

- 40% מהגברים ו-26% מהנשים בגילים 20 ומעלה הם בעלי עודף משקל. 15% נוספים, מבני שני המינים, נמצאים במצב של השמנה או השמנת-יתר. שיעור ההשמנה והשמנת היתר בישראל גדול פי ארבעה מזה שביפן ובקוראה, קטן בכמחצית מזה שבארצות הברית (34%) ודומה לשיעור הממוצע במדינות ה-OECD.

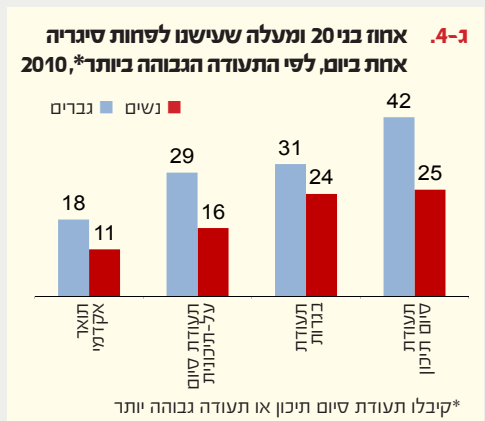

- בעקבות הירידה בשיעורי התמותה ממחלות לב הן הפכו לסיבת המוות השנייה במדרג הסיבות לפי שכיחותן היחסית, ומחלות הטרסן הפכו לגורם המוות הראשון. שיעורי הפטירה מסוכרת עלו במשך השנים ומחלה זאת הפכה לגורם הפטירה השלישי בחשיבותו, מעט לפני מחלות כלי הדם שבמוח.

- תאונות דרכים והתאבדויות הן בין סיבות המוות החיצוניות העיקריות ובהן הפער המגדרי הוא הגדול ביותר. שיעור הפטירות בעקבות תאונות דרכים גדול בקרב גברים פי 2.7 מזה שבקרב נשים (7.8 ו-2.9 ל-100,000 תושבים ב-2010, בהתאמה); שיעור הפטירות כתוצאה מהתאבדות גדול פי 4.7 (10.4 ו-2.2, בהתאמה).
- מהשוואת שיעורי תמותה מתקדנים לגיל מסוימות המוות העיקריות עם מדינות ה-OECD עולה כי בקרב גברים בישראל שיעורי התמותה מסרטן, ממחלות לב איסכמיות וממחלות כלי דם במוח נמוכים מאוד; בקרב נשים, שיעור התמותה ממחלות כלי דם במוח נמוך מאוד ושיעורי התמותה מסרטן וממחלות לב איסכמיות נמצא בשליש התחתון (הנמוך) של המדרג. הן בקרב גברים והן בקרב נשים בישראל שיעורי התמותה מסוכרת גבוהים מאוד בהשוואה למדינות ה-OECD.

עישון (בני 20 ומעלה)

- ב-2010 דיווחו 31% מהגברים ו-17% מהנשים בגילים 20 ומעלה שהם מעשנים לפחות סיגריה אחת ליום. העישון שכיח יותר בקרב גברים ערבים (44%) בהשוואה לגברים יהודים (28%), ובקרב נשים יהודיות (19%) בהשוואה לנשים ערביות (5%).
- ככל שרמת ההשכלה עולה, אחוז המעשנים יורד.

- בשנים האחרונות היה שיעור העישון הממוצע בקרב גברים במדינות ה-OECD כ-26%, ובקרב נשים - כ-17%. בכל מדינות ה-OECD שיעור העישון בקרב גברים גבוה מזה שבקרב נשים, למעט בשוודיה שבה השיעור בקרב הנשים גבוה מזה שבקרב הגברים, ובאיסלנד, בנורווגיה

ד. חינוך והשכלה

שליטה בעברית (בני 20 ומעלה)

- השליטה בעברית (בדיבור, בקריאה ובכתיבה) רבה יותר בקרב גברים, בהשוואה לנשים; באוכלוסייה היהודית הפער קטן אך באוכלוסייה הערבית הוא גדול, בעיקר בדיבור.

ד-1. אחוז בני 20 ומעלה השולטים בעברית ברמה טובה או טובה מאוד, 2011

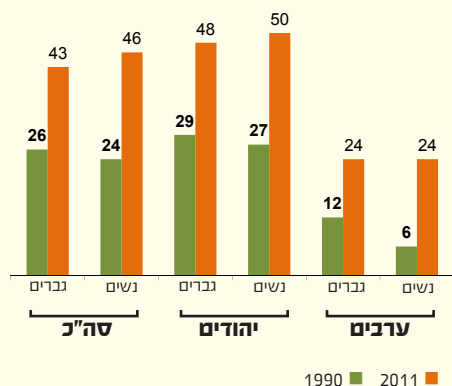
	גברים		נשים		
	סה"כ* יהודים ערבים		סה"כ* יהודים ערבים		
דיבור	87	91	81	80	89
קריאה	82	87	72	77	85
כתיבה	79	84	70	75	82

* כולל אחרים

רמת ההשכלה (בני 15 ומעלה)

- בתהליך העלייה ברמת ההשכלה של האוכלוסייה המתרחש בעשורים האחרונים, הצטמצם יתרונם ההיסטורי של הגברים, עד שנעלם בסוף שנות ה-90; מאז, רמת ההשכלה של הנשים גבוהה יותר. ב-1990 היה חלקם של הגברים שלמדו 13 שנים או יותר מכלל בני 15 ומעלה (26%) גדול מזה של הנשים (24%), אף כי לא במידה רבה; ב-2011 היה חלקן של הנשים (46%) גדול מזה של הגברים (43%).

ד-2. אחוז בני 15 ומעלה שלמדו 13 שנים או יותר, 2011

ד-3. אחוז מבני 25 ומעלה שהם בעלי השכלה גבוהה, מדינות נבחרות, 2010

	גברים	נשים
יתרון לגברים		
שווייץ	61	39
גרמניה	56	44
הולנד	54	46
יתרון לנשים		
בלגיה	48	52
ארה"ב	47	53
דנמרק	46	54
ישראל	45	55
פינלנד	44	56
שוודיה	43	57

מקור: UNECE Gender web

נשירה מהלימודים

- ממדי הנשירה מהלימודים גבוהים יותר בקרב הבנים. בין שנת הלימודים 2010/11 ל-2011/12 נשרו בסוף כיתה יא 9.8% מהבנים לעומת 2.4% מהבנות בחינוך העברי ו-7.5% מהבנים לעומת 2.9% מהבנות בחינוך הערבי. שלא כבעבר, שיעור הנשירה של הבנים בחינוך העברי גבוה מזה שבחינוך הערבי; ייתכן שהדבר קשור לשיעור הנשירה הגבוה בסיקור החרדי (17%).

זכאות לתעודת בגרות

- שיעור הזכאות לתעודת בגרות גדול בקרב בנות בהשוואה לבנים. 62% מהבנות שלמדו בכיתות יב בשנת 2011 היו זכאיות לתעודת בגרות ו-51% מהן עמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות, זאת לעומת 51% ו-43% בהתאמה מהבנים.

ד-4. אחוז זכאים לתעודת בגרות מכלל תלמידי יב, 2011

	בנים	בנות
זכאים לתעודת בגרות		
סה"כ	51	62
חינוך עברי	54	63
חינוך ערבי	40	58
עמדו בדרישות הסף של האוניברסיטאות		
סה"כ	43	51
חינוך עברי	47	53
חינוך ערבי	29	42

השכלה גבוהה

- מדעי החברה הוא התחום העיקרי שבו קיבלו תואר ראשון הן גברים והן נשים (39% ו-45%, בהתאמה). בהנדסה ואדריכלות קיבלו תואר 22% מכלל הגברים שקיבלו תואר ראשון, לעומת 6% מהנשים; בחינוך קיבלו תואר 18% מהנשים לעומת 6% מהגברים.

ד-7. מקבלי תואר ראשון לפי תחום, אחוזים, 2011

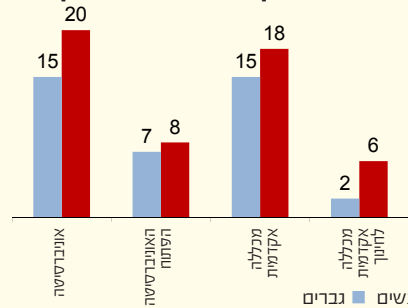
גברים	סה"כ
סה"כ	100
מדעי החברה	39
הנדסה ואדריכלות	22
משפטים	10
מדעי הרוח	9
מתמטיקה, סטטיסטיקה ומדעי המחשב	7
חינוך	6
מדעים ביולוגיים	2
מדעים פיסיקליים	2
מקצועות עזר רפואיים	2
רפואה וחקלאות	2

נשים	סה"כ
סה"כ	100
מדעי החברה	45
חינוך	18
מדעי הרוח	10
משפטים	7
מקצועות עזר רפואיים	6
הנדסה ואדריכלות	6
מדעים ביולוגיים	3
מתמטיקה, סטטיסטיקה ומדעי המחשב	2
מדעים פיסיקליים	1
רפואה וחקלאות	1

- שיעור הנשים בכלל מקבלי תואר ראשון, לפי תחום, נע בין כ-83% ממקבלי התואר במקצועות עזר רפואיים ובחינוך ל-28% ממקבלי התואר בהנדסה ואדריכלות.

- 52% מהבנות ו-39% מהבנים שסיימו את לימודיהם התיכוניים ב-2003 המשיכו ללמוד במוסדות להשכלה גבוהה (אוניברסיטאות, כולל האוניברסיטה הפתוחה, מכללות אקדמיות ומכללות אקדמיות לחינוך) בתוך שמונה שנים לאחר סיום התיכון. בחינוך העברי השיעורים היו 55% ו-42%, ובחינוך הערבי - 35% ו-21%, בהתאמה.

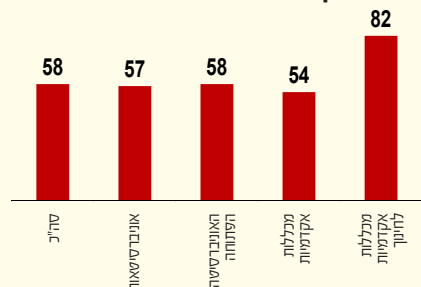
ד-5. המשך לימודים גבוהים של מסיימי תיכון ב-2003 בתוך 8 שנים מסיום התיכון, אחוזים

- בשנת הלימודים 2010/2011 למדו במוסדות להשכלה גבוהה (אוניברסיטאות ללא האוניברסיטה הפתוחה, מכללות אקדמיות ומכללות לחינוך) 109 אלף סטודנטים ו-142 אלף סטודנטיות. הסטודנטים היוו 8.8% מכלל הגברים בגילים 18-39, והסטודנטיות - 11.5% מכלל הנשים בגילים אלו.

- נשים היוו 57% מכלל הסטודנטים (כמעט ללא שינוי מ-2005) - 56% מכלל הסטודנטים לתואר ראשון, 60% מכלל הסטודנטים לתואר שני ו-52% מכלל הסטודנטים לתואר שלישי.
- ב-2011 קיבלו תארים אקדמיים ותעודות מהמוסדות להשכלה גבוהה (כולל האוניברסיטה הפתוחה) 38 אלף נשים ו-27 אלף גברים. שיעור הנשים בקרב כלל מקבלי התארים היה 58%, בקרב מקבלי תואר ראשון - 58%, בקרב מקבלי תואר שני - 57%, בקרב מקבלי תואר שלישי - 51% ובקרב מקבלי תעודות - 76%.

ד-6. אחוז נשים בקרב מקבלי תארים אקדמיים, לפי סוג מוסד, 2011

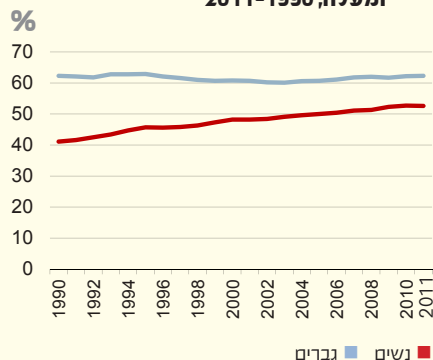

ה. עבודה

השתתפות בכוח העבודה

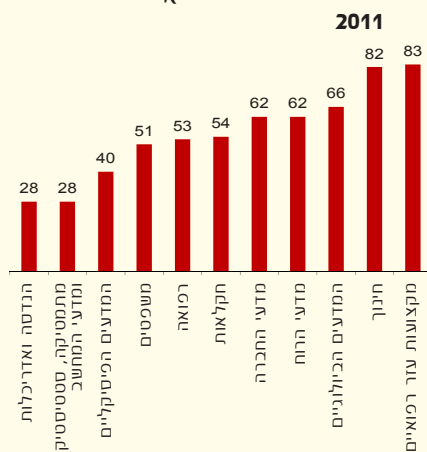
- בשנת 2011 השתתפו בכוח העבודה האזרחי 1.7 מיליון גברים ו-1.5 מיליון נשים. כוח העבודה כולל בני 15 ומעלה שהיו מועסקים (אנשים שעבדו לפחות שעה אחת בשבוע תמורת שכר או בתמורה אחרת) או בלתי מועסקים (אנשים שלא עבדו אך חיפשו עבודה באופן פעיל והיו זמינים לעבודה).
- שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של נשים עולה בהתמדה. ב-1990 היו הנשים בכוח העבודה 41% מכלל הנשים בנות 15 ומעלה; ב-2000 הגיע השיעור ל-48% וב-2011 ל-53%. השיעור בקרב גברים ירד מ-62% ב-1990 ל-60% בתחילת שנות ה-2000 וחזר ל-62%.

ה-1. השתתפות בכוח העבודה, אחוזים מבני 15 ומעלה, 2011-1990

- שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של הגברים בישראל (62%) בשנת 2011 היה נמוך מזה שברוב מדינות המערב, כגון איסלנד (83%), שווייץ, שוודיה, יפן, הולנד וארה"ב (71% - 79%), הממלכה המאוחדת, דנמרק, גרמניה, ספרד ויוון (63% - 69%). בצרפת השיעור זהה לזה שבישראל (62%) ובאיטליה ובבלגיה (59% ו-60%, בהתאמה) הוא נמוך יותר.
- גם שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של הנשים בישראל (53%) נמוך יחסית למדינות המערב, אף כי הוא גבוה יותר מזה שבאיטליה, ביוון, בבלגיה, ביפן, בספרד ובצרפת (39% - 52%). בין המדינות שהשיעור בהן גבוה מזה שבישראל - איסלנד (76%), שוודיה ושווייץ (61% ו-69%, בהתאמה), דנמרק, הולנד, ארה"ב, הממלכה המאוחדת וגרמניה (54% - 60%).
- בנילי העבודה העיקריים (25-54) שיעור ההשתתפות בכוח העבודה של גברים הוא 84% ושל נשים - 74%.
- בראשית שנות ה-2000 היו שיעורי ההשתתפות בכוח העבודה של גברים יהודים וגברים ערבים כמעט זהים

ד-8. אחוז הנשים בקרב מקבלי תואר ראשון מהמוסדות להשכלה גבוהה (כולל האוניברסיטה הפתוחה), לפי תחום לימודים, 2011

- בין השנים 2000 ו-2011 ירד אחוז הנשים בכלל מקבלי תואר ראשון מהאוניברסיטאות מ-59% ל-57%. הירידה הגדולה ביותר הייתה בקרב מקבלי תואר ראשון במדעי הרוח - מ-69% ל-61%. העלייה הגדולה ביותר הייתה בקרב מקבלי תואר ראשון ברפואה - מ-42% ליותר ממחצית (53%).

ד-9. אחוז הנשים בקרב מקבלי תואר ראשון מהאוניברסיטאות (כולל האוניברסיטה הפתוחה), לפי תחום לימודים, 2000, 2011

עלייה	תחום לימודים	2000	2011	שינוי
עלייה	רפואה	42	53	11+
	הנדסה ואדריכלות	22	30	8+
	המדעים הפיסיקליים	35	41	6+
	חקלאות	50	54	4+
	משפטים	55	56	1+
ירידה	מדעי הרוח	69	61	8-
	מתמטיקה, סטטיסטיקה ומדעי המחשב	38	32	6-
	חינוך	90	86	4-
	מקצועות עזר רפואיים	85	82	3-
	המדעים הביולוגיים	72	69	3-
ללא שינוי	מדעי החברה	64	64	

ה-3. מועסקים לפי מספר שעות עבודה בשבוע, אחוזים, 2011

שעות עבודה בשבוע	גברים	נשים
סה"כ	100	100
34-1	19	38
44-35	20	31
49-45	31	16
50+	25	7
נעדרו זמנית	4	8

- מנהלים עובדים יותר שעות מבעלי משלחי יד אחרים. גברים מנהלים עובדים 44.7 שעות בממוצע בשבוע, ונשים מנהלות - 38.8 שעות.

ה-4. שעות עבודה בשבוע של מועסקים, לפי משלח יד, אחוזים, 2011

גברים	נשים	יחס
מנהלים	44.7	38.8
עובדים מקצועיים (ולא חקלאות)	42.3	37.7
עובדים מקצועיים בחקלאות	41.5	34.3
סוכנים, עובדי מכירות ועובדי שירותים	41.1	30.4
בעלי משלח יד אקדמי	40.6	30.5
עובדי פקידות	38.8	33.2
בעלי מקצועות חופשיים וטכניים	37.5	28.6
עובדים בלתי מקצועיים	37.5	27.8

- סך כל שעות העבודה לשבוע שעבדו כלל הנשים המועסקות ב-2011 היה 44 מיליון - 41% מסך כל שעות העבודה לשבוע במשק.
- 89% מהנשים ו-78% מהגברים שעבדו בעבודה חלקית בדרך כלל היו שכירים. שתי הסיבות השכיחות ביותר לעבודה חלקית של גברים שכירים הן "לימודים" (34%) ו"חפישו עבודה נוספת או מלאה ולא מצאו" (19%), ושל נשים - "חפישו עבודה נוספת או מלאה ולא מצאו" (20%) ו"טיפול בילדים ו/או במשק הבית" (19%).
- 8% מהנשים המועסקות ו-4% מהגברים המועסקים נעדרו זמנית מעבודתם במהלך 2011. הסיבה העיקרית להיעדרות הזמנית מעבודה הייתה חופשה - 62%

- כ-60%. מאז עלה שיעור ההשתתפות של הגברים היהודים והגיע ל-63% ב-2011, ואילו השיעור של הגברים הערבים לא השתנה.

- שיעור ההשתתפות של הנשים היהודיות (59%) גבוה פי 2.7 מזה של הנשים הערביות (22%).
- ככל שרמת ההשכלה גבוהה, קטן הפער המגדרי בשיעורי ההשתתפות בכוח העבודה, ובקרב אלו שלמדו 16 שנים ויותר השיעורים זהים (78%). בקרב נשים ערביות שיעור ההשתתפות בכוח העבודה עולה באופן דרמטי עם העלייה בהשכלה - מ-17% בקרב נשים שלמדו 9-12 שנים ל-67% בקרב נשים שלמדו 16 שנים או יותר.

ה-2. שיעורי ההשתתפות בכוח העבודה בקבוצות נבחרות של שנות לימוד, לפי קבוצות אוכלוסייה, אחוזים, 2011

שנות לימוד	גברים	נשים	גברים	נשים	ערבים
12-9	58	44	56	51	62
15-13	70	64	70	67	60
16+	78	78	77	79	78

* כולל אחרים

- בעשור של שנות ה-1990 עלה חלקן של הנשים בכלל כוח העבודה בקצב מהיר יחסית לעשור שלאחר מכן (סביר כי קצב הגידול המהיר בחלקן של הנשים בשנות ה-90 קשור לגל העלייה של אותן שנים). ב-1990 נשים היוו 41% מכלל המשתתפים בכוח העבודה, ב-2000 - 46% וב-2011 - 47%.
- 94% מכלל השייכים לכוח העבודה ב-2011, גברים ונשים, היו מועסקים.

שעות עבודה

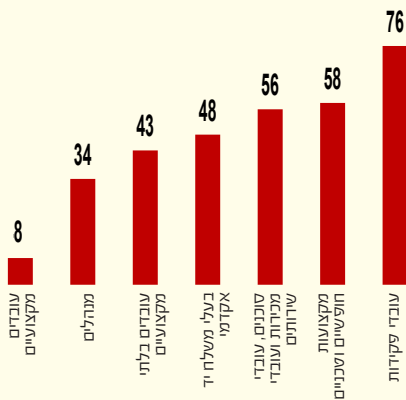
- הבדל מגדרי בסיסי במאפייני ההשתתפות בכוח העבודה הוא בתשומת שעות העבודה. ב-2011 גבר מועסק עבד בממוצע 41 שעות בשבוע ואישה - 31 שעות שהן 76% ממספר שעות העבודה של גבר. שיעור הנשים המועסקות שעבדו בעבודה חלקית (1-34 שעות בשבוע) כפול מזה שבקרב הגברים - 38% ו-19%, בהתאמה. שיעור הגברים שעבדו יותר מ-50 שעות בשבוע (25%) גדול פי יותר משלושה מזה של הנשים.

משלחי יד

• שני משלחי היד העיקריים בקרב הנשים המועסקות הם: עובדות פקידות (25%) ועובדות מכירות ושירותים (24%). 28% מהגברים הם עובדים מקצועיים (ידידה תלולה מ-41% ב-1995) ו-17% - עובדי מכירות ועובדי שירותים.

• ב-2011 היו 139 אלף גברים מנהלים (9% מכלל המועסקים) ו-73 אלף נשים מנהלות (5% מכלל המועסקות). נשים היוו 34% מכלל המנהלים - עלייה מ-19% ב-1995 ו-26% ב-2000.

ה-6. אחוז נשים מכלל המועסקים, לפי משלח יד, 2011

• בחינת התפלגות המועסקים לפי משלחי יד בפירוט גדול יותר מגלה כי משלח היד השכיח ביותר בין גברים הוא נהגים (99 אלף) ואחריו - מהנדסים ואדריכלים (80 אלף); ובקרב נשים - מטפלות (154 אלף) ונגנות ומורות ביסודי (146 אלף).

שכירים בתחום ההייטק

• בשנת 2011 הועסקו כשכירים בתחום ההייטק 179 אלף גברים (13% מכלל השכירים) ו-92 אלף נשים (7% מכלל השכירות). נשים מהוות 34% מכלל השכירים בהייטק.

• שיעור הגברים המועסקים בהייטק בישראל מכלל הגברים המועסקים בגילים 15-74 ב-2011 (12%) גבוה מזה שבאירלנד (9%), בדנמרק, בשוודיה, בפינלנד ובשווייץ (7%), בממלכה המאוחדת (6%), בגרמניה, בצרפת ובהולנד (5%), בספרד ובאיטליה (4%) ובמדינות רבות נוספות; השיעור בקרב הנשים בישראל (7%) גבוה מזה שבאירלנד (7%) ובשאר המדינות הנזכרות למעלה (2%-4%).

מהגברים ו-59% מהנשים; 23% מהנשים נעדרו בגלל חופשת לילה; 20% מהגברים ו-11% מהנשים נעדרו בגלל מחלה; 4% מהגברים נעדרו בגלל מילואים; השאר נעדרו מסיבות אחרות.

ענפי כלכלה

• שני ענפי התעסוקה העיקריים של נשים הם חינוך (21%) ושירותי בריאות, רווחה וסעד (17%); שני ענפי תעסוקה העיקריים של גברים הם תעשייה (19%) ושירותים עסקיים (16%). עד אמצע שנות ה-2000 היה ענף המסחר ותיקונים הענף השני מבחינת מספר המועסקים בקרב גברים.

• אחוז הנשים בענפים השונים נע בין 6% (בבנינו) ל-90% (בשירותים למשק הבית על ידי פרטיים).

ה-5. אחוז נשים מכלל המועסקים, לפי ענף כלכלי, 2011

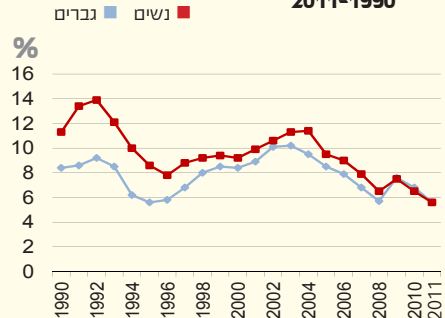
• חלקן של הנשים בענף החינוך פוחת עם העלייה בשלב החינוך: בחינוך הקדם-יסודי הן מהוות 99% מכלל המועסקים, בחינוך היסודי - 82%, בחינוך העל-יסודי - 72% ובמוסדות על-תיכוניים ואוניברסיטאות - 57%.

• לפי סקר שנערך בשנת 2009, נשים מהוות 26% מהסגל הבכיר באוניברסיטאות - 51% מהמרצים, 33% מהמרצים הבכירים, 25% מבעלי דרגת פרופסור חבר ו-14% מבעלי דרגת פרופסור מן המניין.

בלתי מועסקים

- בשנת 2011 היו 95 אלף גברים בלתי מועסקים ו-85 אלף נשים בלתי מועסקות. שיעור הבלתי מועסקים היה זהה בקרב בני שני המינים ונמוך - 5.6% מהמשתתפים ומהמשתתפות בכוח העבודה. השיעור הגבוה ביותר בקרב הגברים מאז 1990 היה 10.2% ב-2003, ובקרב הנשים - 13.9% ב-1992.

ה-7. בלתי מועסקים, אחוז מכוח העבודה, 2011-1990

- 85% מהגברים הבלתי מועסקים ו-68% מהנשים הבלתי מועסקות חיפשו עבודה במשרה מלאה. 21% מהגברים הבלתי מועסקים ו-19% מהנשים הבלתי מועסקות חיפשו עבודה יותר משנה.
- הגברים שהיו בלתי מועסקים ב-2011 ועבדו בישראל ב-12 החודשים שלפני כן הפסיקו לעבוד בעיקר בשל פיטורים בעקבות צמצומים (31%) והתפטרות (28%) והנשים - בעיקר בשל התפטרות (32%) ופיטורים בעקבות צמצומים (25%).
- נוסף לבלתי מועסקים היו בשנת 2011 אנשים (23 אלף גברים ו-17 אלף נשים) שלא היו בכוח העבודה בגלל שהתייאשו מחיפוש עבודה - היו מעוניינים לעבוד ויכלו להתחיל לעבוד אילו הוצעה להם עבודה מתאימה. 61% מהגברים ו-43% מהנשים האלה לא חיפשו עבודה בגלל היעדר עבודה מתאימה באזור מגוריהם; 17% ו-39% מהם, בהתאמה, לא חיפשו בגלל היעדר עבודה מתאימה במקצועם.

ו. הכנסות שכירים

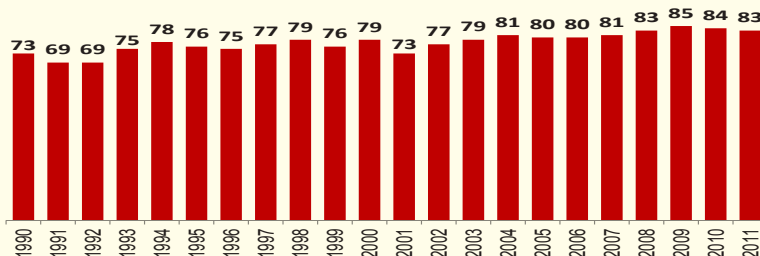
הכנסה חודשית

- ההכנסה החודשית הממוצעת ברוטו מעבודה שכירה של גבר שכיר בשנת 2011 הייתה 9,976 ש"ח, והכנסתה של אישה שכירה - 6,599 ש"ח. כלומר, הכנסת אישה מהווה 66% מהכנסת גבר. בעשרים השנים האחרונות הצטמצם הפער המגדרי בהכנסה החודשית. בתחילת שנות התשעים ההכנסה החודשית של אישה שכירה נעה בסביבות 57% מהכנסת גבר; משנת 2009 היחס עולה על 60%.
- נשים מהוות 49% מכלל השכירים במשק. במדרג השכירים לפי גובה ההכנסה החודשית, נשים מהוות 68% מהעשירון התחתון ורק 23% מהעשירון העליון.

הכנסה לשעת עבודה

- חלק מהפער בין המינים בהכנסה החודשית נובע מהבדל בין תשומות העבודה של גברים ונשים - גברים שכירים עובדים בממוצע 45 שעות עבודה בשבוע ונשים שכירות - 36 שעות.
- בחישוב ההכנסה לשעת עבודה, מצטמצם הפער בין המינים. ב-2011 הייתה ההכנסה הממוצעת ברוטו לשעת עבודה של גבר שכיר 53.0 ש"ח ושל אישה שכירה - 44.0 ש"ח, כלומר הכנסת אישה לשעת עבודה היוותה 83% מהכנסת גבר.
- באופן כללי, עם השנים הצטמצם הפער בין גברים לנשים בהכנסה לשעה, תוך תנודות. בתחילת שנות ה-90 הייתה ההכנסה לשעה של אישה כ-70% מהכנסת גבר, והחל מ-2004 היוותה הכנסת אישה יותר מ-80% מהכנסת גבר (גרף ו-1). היחס היה מרבי בשנת 2009 (85%) ומאז ירד מעט.
- ההכנסה של גברים בכל הגילים (15 ומעלה) ושל נשים בגילים 15-64 עולה עם הגיל. הפער המגדרי בהכנסה גדל בהדרגה עם העלייה בגיל. בגילים 15-24 הכנסת נשים מהווה 90% מהכנסת גברים ואילו בגילים 65 ומעלה - 68% בלבד.

1-1. ההכנסה לשעה של אישה שכירה כאחוז מההכנסה לשעה של גבר שכיר, 1990-2011

2- הכנסה לשעת עבודה ברוטו לשכיר, לפי גיל, ש"ח, 2011

גיל	24-15	34-25	44-35	54-45	64-55	65+
גברים	27.8	43.9	58.2	61.8	65.2	67.0
נשים	25	38.9	49.7	49.3	49.6	45.7
יחס*	90%	87%	85%	80%	76%	68%

* הכנסת אישה כאחוז מהכנסת גבר

ההכנסה לשעת עבודה של אלו שלמדו 16 שנים או יותר, גברים ונשים, כמעט כפולה מזו של מי שלמדו 11-12 שנים. הפער המגדרי בהכנסה קיים בכל רמות ההשכלה והוא מרבי בקרב אלו שלמדו 13 שנים ומעלה. הכנסת נשים שלמדו 13 שנים או יותר היא 77% מהכנסת הגברים בעלי אותה רמת השכלה.

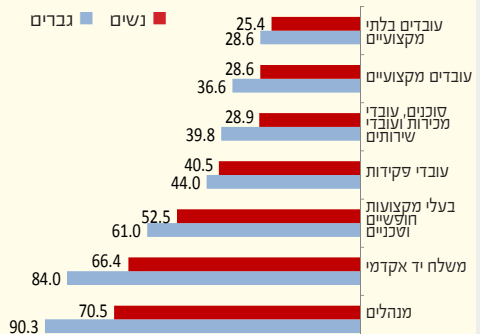
3- הכנסה לשעת עבודה ברוטו לשכיר, לפי מספר שנות לימוד, ש"ח, 2011

שנות לימוד	8-0	9-10	11-12	13-15	16+
גברים	27.8	32.5	39.4	55.0	77.5
נשים	24.5	32.1	32.3	42.6	59.7
יחס*	88%	99%	82%	77%	77%

* הכנסת אישה כאחוז מהכנסת גבר

ההכנסה לשעת עבודה הגבוהה ביותר לשכירים לפי משלח יד, הן בקרב גברים והן בקרב נשים, היא של מנהלים/מנהלות, והיא גבוהה פי 3.2 ו-2.8, בהתאמה, מההכנסה הנמוכה ביותר - זו של העובדים הבלתי מקצועיים. הפער המגדרי הגדול ביותר קיים בקרב סוכנים ועובדי מכירות ושירותים. שכר אישה במשלח יד אלו מהווה 73% משכר גבר. הפער המגדרי הקטן ביותר קיים בקרב עובדי הפקידות - יחס של 92%.

4- הכנסה לשעת עבודה ברוטו לשכיר לפי משלחי יד, ש"ח, 2011

בהשוואת ההכנסה לפי הענף הכלכלי, עולה כי גברים שכירים המועסקים בענפים "בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים" ו"חשמל ומים" מקבלים את ההכנסה לשעת עבודה הגבוהה ביותר (75.7 ש"ח ו-75.4 ש"ח, בהתאמה). נשים שכירות המועסקות בענף "חשמל ומים" מקבלות את ההכנסה לשעת עבודה הגבוהה ביותר, ואחריהן, נשים המועסקות בענף "בנקאות, ביטוח ומוסדות פיננסיים אחרים" - 58 ש"ח. בענף זה הכנסת אישה מהווה 77% מהכנסת גבר. הסבר חלקי לפער בהכנסות הוא ההרכב השונה של הנשים והגברים בענף לפי משלחי היד שלהם. רוב מוחלט של הנשים הן עובדות פקידות, בשעה שבקרב הגברים ישנו ריכוז ניכר של בעלי משלחי יד אקדמיים, חופשיים וסוכנים ומנהלים.

השוואה בין-לאומית

שוויון מגדרי בשכר זוכה בשנים האחרונות בעולם להכרה כחיוני לתהליך של פיתוח חברתי, כלכלי וסביבתי בהווה ובעתיד. מדינות שונות נמצאות במקומות שונים במדרג לפי שוויון השכר. ברוב מדינות המערב שכר אישה כאחוז משכר גבר נע בטווח 80%-95%. באוסטריה ב-2010 הפער היה גדול יחסית - שכר אישה היה 74% משכר גבר. בישראל, שב-2010 היחס היה 84%.

5- הכנסת אישה כאחוז מהכנסת גבר, מדינות נבחרות, 2010

איטליה	95
בלגיה	90
ארה"ב	89
פורטוגל	87
אירלנד	86
שוודיה, קנדה	85
ישראל, ספרד, נורווגיה, צרפת, דנמרק	84
הולנד	82
פינלנד, שווייץ, הממלכה המאוחדת	80
אוסטריה	76

מקור: UNECE GENDER WEB

הסיכון לעוני

אוכלוסייה בסיכון לעוני כוללת אנשים השייכים למשקי בית שבהם ההכנסה הפנויה לנפש סטנדרטית נמוכה מ-60% מחציון ההכנסה הפנויה לנפש סטנדרטית בכלל האוכלוסייה. נפש סטנדרטית היא יחידה במשק הבית שהוצאותיה נאמדו בהתחשב במשקל הכלכלי הפחות של כל נפש נוספת. גישה זו מייחסת לכל נפש נוספת

ז-1. בעלי נזקקות מוגדרת, לפי סוג נזקקות, אחוזים, 2011

גברים	
סה"כ	100
תפקוד לקוי של המשפחה	33
עוני וקשיי הכנסה	23
בעיות רפואיות	20
זיקנה	14
אלימות	4
אחר	6

נשים	
סה"כ	100
תפקוד לקוי של המשפחה	33
זיקנה	24
עוני וקשיי הכנסה	22
בעיות רפואיות	15
אלימות	4
אחר	2

ח. פשיעה

- בשנת 2011 הואשמו במשפטים פליליים בישראל 38.3 אלף גברים ו-3.4 אלף נשים (תושבי ישראל, תושבי הרשות הפלסטינית ותושבי חו"ל); 82% מהגברים ו-96% מהנשים היו תושבי ישראל.
- 55% מהנאשמים הגברים היו מועדים - שיעור כפול מזה שבקרב הנאשמות (28%).

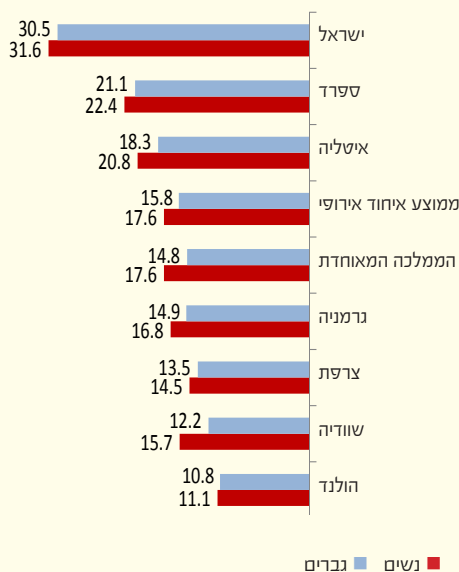
ח-1. נאשמים במשפטים פליליים, 2011

אחוז נשים (מכלל האוכלוסייה)	נשים	גברים	
8	3,444	38,297	נאשמים מזה: תושבי ישראל
10	3,326	31,320	שיעור לאף תושבי ישראל (בני 15 ומעלה)
1.2		11.5	
9	3,236	34,577	נאשמים מבוגרים
5	208	3,720	נאשמים קטנים
12	2,476	17,344	נאשמים חדשים
4	968	20,953	נאשמים מועדים

במשפחה השפעה שולית קטנה יותר מבחינת העומס המוטל על תקציב המשפחה.

- נשים נמצאות בסיכון גבוה יותר לחיות במשקי בית עניים. בשנת 2011, 31.6% מכלל הנשים ו-30.5% מכלל הגברים נמצאו בסיכון לעוני - עלייה מ-30% ו-29%, בהתאמה, ב-2008.
- שיעור האנשים הנמצאים בסיכון לעוני בישראל, הן גברים והן נשים, כמעט כפול מהשיעור במדינות האיחוד האירופי. בממוצע היה השיעור במדינות אלו 16% בקרב הגברים ו-18% בקרב הנשים.

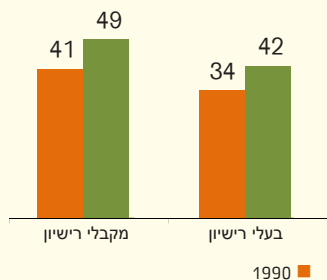
ו-6. אוכלוסייה בסיכון לעוני, אחוזים, מדינות שונות, 2011

ז. רווחה

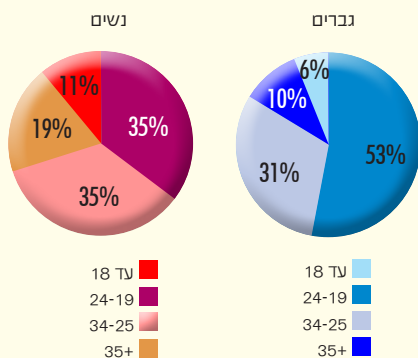
- בשנת 2011 היו רשומות במחלקות לשירותים חברתיים של משרד הרווחה כ-716 אלף נשים, שהיוו כ-54% מכלל האנשים הרשומים במחלקות אלה. מתוכם, כ-497 אלף נשים סווגו כבעלות נזקקות מוגדרת, כלומר כנשים הזקוקות לטיפול של המחלקות. שאר הנשים הרשומות הן בנות משפחה של אנשים בעלי נזקקות מוגדרת. מספר הגברים הרשומים במחלקות לשירותים חברתיים היה 610 אלף, ומתוכם מספר בעלי נזקקות מוגדרת היה 411 אלף. כל נזקק סווג על פי נזקקות עיקרית ועל פי נזקקות משנית. סוג הנזקקות העיקרית השכיח ביותר בקרב הנשים והגברים היה תפקוד לקוי של המשפחה.

ט-1. אחוז נשים בקרב בעלי רישיון נהיגה ומקבלי רישיון נהיגה, 1990, 2011

- באוכלוסייה היהודית נשים מהוות 49% מכלל מקבלי הרישיון ב-2011 (כמו ב-2003) ובאוכלוסייה הערבית - 50% (עלייה מ-42% ב-2003).
- יותר ממחצית מהגברים (53%) וכשליש (35%) מהנשים שקיבלו רישיון נהיגה ב-2011 היו צעירים מגיל 19. 328 גברים ו-153 נשים היו בני 65 ומעלה.

ט-2. מקבלי רישיון נהיגה, לפי גיל, 2011

- נוסף לרישיון לנהוג ברכב פרטי, לחלק מהנהגים רישיונות לנהוג בסוגים אחרים של כלי רכב. ל-21% מכלל הנהגים הגברים רישיון לנהוג ברכב משא, ל-5% רישיון לנהוג במונית, ל-3% רישיון לנהוג באוטובוס ול-2% רישיון לנהוג בנורד-תומך ("סמי-טריילר").
- בכלל בעלי רישיון נהיגה לרכב משא, למונית ולאוטובוס (כל אחד בנפרד), נשים מהוות 2%.
- ל-453 אלף גברים (4% מכלל הנשים הנהגות) רישיון לנהוג באופנוע. כך, נשים מהוות 11% מכלל בעלי רישיון נהיגה לאופנוע. 33% מהגברים ו-39% מהנשים שלהם רישיון נהיגה לאופנוע צעירים מגיל 35.

- מכלל הנאשמים הורשעו בדיון 32.6 אלף גברים (85%) ו-2.7 אלף נשים (77%).
- קבוצת העברות העיקרית שבה הורשעו הנאשמים, הן הגברים והן הנשים, הייתה עברות כלפי הסדר הציבורי; קבוצת העברות השנייה בשכיחותה בקרב גברים הייתה עברות כלפי רכוש ובקרב נשים - עברות רישוי (כגון ביצוע עבודות בנייה ללא היתר).

ח-2. נאשמים שהורשעו בדיון, לפי סוגי עברות, אחוזים, 2011

גברים	
סה"כ	100
כלפי הסדר הציבורי	37
כלפי רכוש	16
כלפי גופו של אדם	14
כלפי המוסר	11
כלפי ביטחון המדינה	9
עברות רישוי	7
שאר	6
נשים	
סה"כ	100
כלפי הסדר הציבורי	35
עברות רישוי	20
כלפי רכוש	14
כלפי גופו של אדם	16
כלפי מוסר	8
עברות מרמה	3
שאר	7

ט. נהיגה

בעלי רישיון נהיגה

- ב-2011 היו 2.1 מיליון גברים ו-1.5 מיליון נשים בעלי רישיון נהיגה. נשים היוו 34% מכלל בעלי רישיון ב-1990, 39% ב-2000 ו-42% ב-2011.
- באוכלוסייה היהודית נשים מהוות 44% מכלל בעלי רישיון נהיגה ובאוכלוסייה הערבית - 34%.

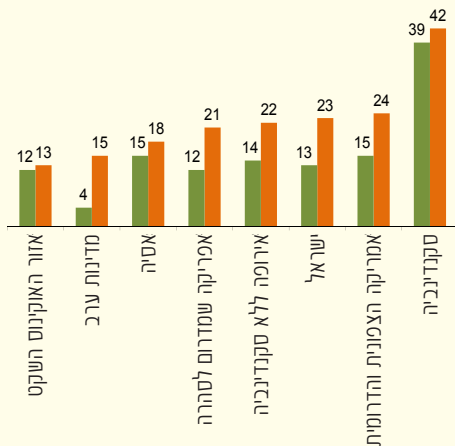
מקבלי רישיון נהיגה

- ב-2011 קיבלו רישיון נהיגה 58 אלף גברים ו-57 אלף נשים. חלקן של הנשים בכלל מקבלי הרישיון עלה מ-41% ב-1990 ל-49% ב-2007 ומאז לא השתנה.

י. שימוש במחשב (בני 20 ומעלה) י.א. עצמה

- גברים משתמשים במחשב ובאינטרנט יותר מנשים. ב-2011 השתמשו במחשב 75% מכלל הגברים בני 20 ומעלה ו-70% מכלל הנשים בניולים אלו; באינטרנט השתמשו 71% מכלל הגברים ו-67% מכלל הנשים. עם התרחבות השימוש במחשב בכלל ובאינטרנט בפרט, הצטמצם הפער המגדרי בשימוש בהם. ב-2008 השתמשו במחשב 68% מהגברים ו-61% מהנשים ובאינטרנט - 63% ו-56%, בהתאמה.
- בקרב היהודים השתמשו במחשב בשנת 2011 79% מהגברים ו-75% מהנשים, ובקרב הערבים - 54% מהגברים ו-47% מהנשים.
- שתי מסורות השימוש הנפוצות ביותר במחשב בקרב גברים ובקרב נשים הן הורדת קבצים (64% ו-57%, בהתאמה) ועבודה (64% ו-60%, בהתאמה)
- שיעור השימוש באינטרנט לקניות ולתשלומים נמוך יחסית לשאר המטרות, בעיקר בקרב הנשים.
- לכנסת הנוכחית, הכנסת ה-19, נבחרו 27 נשים - 23% מכלל חברי הממשלה והמספר הגדול ביותר של נשים שנבחרו אי פעם. לפני כן, המספר הגדול ביותר של נשים שנבחרו לכנסת היה 25 (הכנסת ה-15). לכנסת הקודמת (ה-18) נבחרו 23 נשים.
- בין סוף שנת 2000 לסוף שנת 2012 עלה אחוז הנשים בבתי הנבחרים בעולם* מ-14% ל-20%. בולטת במיוחד העלייה במדינות ערב - מ-4% ל-15%. חלקן של הנשים במדינות ערב נע בין 32% באלג'יר ל-0% בערב הסעודית.
- בין המדינות המתועשות, יפן בולטת בחלקן הנמוך של הנשים בבית הנבחרים בה - 8%.
- המדינה היחידה שבה עולה חלקן של הנשים בבית הנבחרים על 50% היא רואנדה (56%).

י.א. 1. אחוז הנשים בבתי נבחרים בעולם, ממוצעים אזוריים, 2012, 2000

מקור: האיגוד הבין-פרלמנטרי
2000 ■ 2012 ■

- מספר הגברים עורכי הדין עלה מ-11.2 אלף בשנת 2000 ל-21.6 אלף בשנת 2012 (פי 1.9); מספר הנשים עלה מ-6.6 אלף ל-17.7 אלף (פי 2.7), בהתאמה. כך, חלקן של הנשים בכלל עורכי הדין עלה בתקופה זאת מ-37% ל-45%.
- בסוף שנת 2012 היו בישראל 316 שופטים ו-337 שופטות. אחוז הנשים בכלל השופטים עלה מ-45% בסוף 2001 ל-52% בסוף 2012 (מקור: הנהלת בתי המשפט).

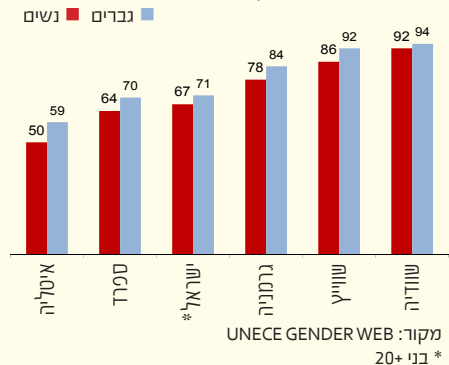
* במדינות בהן שני בתיים - הבית התחתון.

י. 1. בני 20 ומעלה שהשתמשו באינטרנט, לפי מסרת השימוש, אחוזים, 2011

נשים	גברים
94	95
88	86
61	58
32	46
31	40
חיפוש מידע	
דואר אלקטרוני	
ציאת או קצוצות דיון	
קניות	
תשלומים	

- היקף השימוש באינטרנט בישראל, ובעיקר בקרב נשים (67%), קטן במידה רבה מההיקף המרבי, הקיים במדינות סקנדינביה (מעל 90%).

י. 2. אחוז בני 16-74 שהשתמשו באינטרנט, מדינות שונות, 2011

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה

אתר אינטרנט www.cbs.gov.il
דוא"ל info@cbs.gov.il
טלפון מרכז המידע בירושלים 02-6592666
בתל אביב-יפו 03-5681933

הכנת עלון זה

כתיבה: נורית יפה
עורכת סדרת סטטיסטיקה: נורית יפה
סיוע: שלומית כהן ואבישי כהן
תמונת השער: דוד גרשטיין
עיצוב: סטודיו סקורפיו 88

עלונים בסדרת סטטיסטיקה בנושאים אחרים שיצאו לאור בשנים האחרונות

- האוכלוסייה הערבית בישראל, 2008
- פשיעה, 2008-1999
- שירותי הרווחה, 2009
- אוכלוסיית ישראל, 2009-1990
- נשים וגברים, 2009-1990
- סחר חוץ, 2010-2000
- בינוי ותנאי דיור, 2010-1985
- תאונות דרכים עם נפגעים, 2010-1996
- הסקר החברתי, 2010-2009
- סקר הוצאות משק הבית וסקר הכנסות, 2010
- תיירות ושירותי הארחה, 2011-1990
- המשק הישראלי, 2011-1995

מארכס 2013

